

Semne de Toamnă

Flavius Laurian Duverna

Semne de Toamnă

Au căzut frunzele toate
Codrii triști rămas-au goi,
Vântul bate zi și noapte
Peste lunci și peste sate
Norii-aducând iarăși ploi.

Cei care-au gătit ogorul
Și sămânță au semănat,
Trag nădejde, în viitorul
Când le va aduce sporul
Și-altui an cât mai bogat.

Ceru-i trist și-i mohorât,
Soarele nu mai lucește,
Suflă vânt, timpu-i urât
Și parcă-ar ajunge atât,
Că sămânța pusă crește.

Toate se petrec sub legi
De Cel Sfânt, orânduite!
Dac-ai vrea ca să-nțelegi
Taine-ascunse să dezlegi,
Pricepi că sunt stabilite.

Pân-la ziua de-ndreptare
Toate-urmează cursul lor,
Când Suprema orientare
Privind marea Sa lucrare
Va-nsemna, un alt viitor.

Când păcatul va fi șters
Și-alte zile-or fi curgând,
Lucrurile, în sens invers,
Remarcând și alt revers
Se vor fi... desfășurând.

Va fi doar... un anotimp,
Peste tot pământul soare,
N-or fi ani și nici un timp
Și nicio-dată-un răstimp
Viața lumii s-o măsoare.

S-au dus anii de veghere,
S-a dus timpul încercării,
De la nimeni nu s-o cere
De-a se supune-n tăcere
Altui termen... al probării.

Toți s-or bucura de viață
C-au scăpat de suferinți,
Trăind dulcea dimineață
Mântuirea având în față,
Puși în rândul celor sfinți.

Numai Domnului rămâne,
Ca și-oglinda-n strălucire,
Semnele... de-opresiune
Care-n veci nu vor apune,
Pentru-a Sa sfântă iubire.

Flavius Laurian Duverna